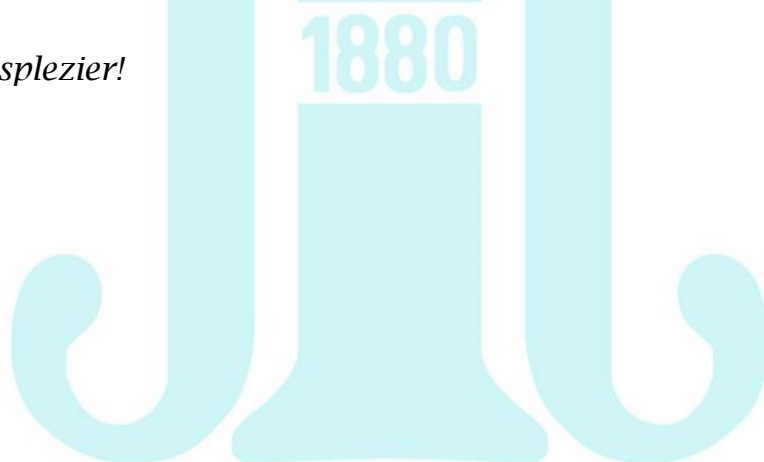

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE ANDERE KANT
(The Other Side of the Swamp)

toneelspel in twee bedrijven

door

Royce Ryton

Vertaling : René Verheezen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2670

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE ANDERE KANT* op te voeren moet de naam van auteur *ROYCE RYTON* ; vert. *René Verheezen* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/004
ISBN 978-90-385-07064

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Royce Ryton
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 heren)

JOS : Maakt een uitermate verzorgde indruk in zijn nette pak. Hij gedraagt zich onberispelijk, met een soort ouderwetse elegantie. Blond, en moeilijk om een leeftijd op te plakken. Hij kan er, als hij goed in conditie is, geen dag ouder dan 35 uitzien, maar op minder voordelige momenten lijkt hij wel 50. Bij het begin van het stuk is hij in werkelijkheid midden in de 40. Ondanks enig oppervlakkig raffinement in de omgang kan hij blijk geven van naïeve kwetsbaarheid, wat hem op een rare manier erg aandoenlijk maakt. Als hij over zijn lievelingsonderwerpen praat doet hij dat met veel gezag maar dat neemt niet weg dat hij eigenlijk verschrikkelijk onzeker is. Hij spreekt zorgvuldig beschaafd, zelfs een beetje gemaniëreed.

RUDY : Rudy is een heel ander type dan Jos. Rudy spreekt min of meer beschaafd, maar er klinkt een dialect in door. Het is moeilijk te plaatsen maar van goede komaf is hij zeker niet. Rudy is groot, stoer en ziet er goed uit, op een wat “gangsterachtige” manier. Een harde, hij zou een bokser kunnen zijn. Ongeveer 25 jaar.

DECOR

De woonkamer van Jos. De kamer is verschrikkelijk rommelig. Overal boeken, oude en nieuwe, vnl. biografieën en verzenbundels. Overal flessen drank: wijn, jenever, whisky, plus een verzameling “recipiënten” die varieert van kopjes zonder oor via plastic bekertjes tot werkelijk heel mooie glazen. Overal slingeren kleren: een kamerjas, een pyjama, ondergoed.

Dure meubels: een bureau, een boekenkast, twee opvallend elegante fantasiestoelen, een sofa, twee of drie kleine tafeltjes enz...

Achteraan een raam.

Rechts leidt de deur naar de slaapkamer, achter links een deur naar de kitchenette en de badkamer.

E E R S T E B E D R I J F

Eerste scène

(Het toneel is donker. We horen de sleutel van de voordeur omdraaien en de deur opengaan. Het licht wordt aangestoken in een gangetje en valt naar binnen in de woonkamer door een open deur vooraan links. Er komt een man in de deuropening staan. Hij draait aan de lichtsakelaar. Opeens baadt het hele toneel in het licht. We zien Jos. Hij ziet er zelf absoluut niet slordig uit, wel integendeel.)

JOS : Kom binnen. *(Hij loopt naar het raam en trekt de gordijnen dicht. Hij is erg nerveus en kan dat niet verbergen.)* Het wordt al vroeg donker.

RUDY : *(Komt binnen, kijkt rond. Hij draagt een versleten jeans, een trui en een jeansjasje .)* Sjiek appartement.

JOS : Zou je iets willen drinken?

RUDY : Bier.

JOS : Het spijt me, dat heb ik niet. Jenever? Whisky? Wijn?

RUDY : Whisky.

JOS : Soda heb ik niet in huis gehaald, dat was teveel moeite. Maar er is water genoeg in de badkamer, dààr.

RUDY : Ik heb 'm liever puur. *(Hij gaat naar het raam en kijkt naar beneden in de straat.)*

JOS : Ik heb alles liever puur. Is er iets te zien buiten?

RUDY : Ik wil weten of die agent ons is gevolgd.

JOS : *(na een stilte)* Ik kan daar niet om lachen.

RUDY : Nee? Het was anders wel geestig. Een kind had kunnen zien dat die vent een agent in burger was. *(hij kijkt nog eens)* Hij zal het opgegeven hebben. Hij is weg. *(Jos geeft hem de whisky.)* Schol. *(Jos heeft de whisky in een vuil glas geschonken, maar dat kan Rudy blijkbaar niet schelen, als hij het dan al gemerkt heeft.)* Je gaat me toch niet vertellen dat je hem niet in 't oog had?

(Jos voelt zich ongemakkelijk.) Hij liep zo heel onopvallend rond, zoals ze dat in hun opleiding leren, precies of hij stond gewoon wat te trimmen.

JOS : Ik zou bij god niet weten waar je het over hebt.

(Hij nipt aan zijn glas. Hij probeert een punt achter dit gesprek te zetten door wat uit de hoogte te doen, maar dit maakt niet de minste indruk op Rudy.)

RUDY : *(opgeruimd)* Je hebt iets geriskeerd door mij aan te spreken. Ik had daar ook wel kunnen staan om je te provoceren. *(Hij spreekt de “o”'s te kort uit en de “c” als een “k”).*

JOS : Provoceren. *(De “o”'s lang en de “c” als een “s”).*

RUDY : Heet dat zo?

JOS : Ja.

RUDY : Heb jij al die boeken gelezen?

JOS : Natuurlijk.

RUDY : Ik lees soms ook. Geef mij maar een goede thriller met seks en vechten.

JOS : Ik vind thrillers altijd nodeloos ingewikkeld. De intrige is het enige wat telt, en persoonlijk ben ik van mening dat intriges verloren tijd en moeite zijn. De taa!, die is van belang. Neem nu Karel van de Woestijne... Lees je poëzie? Ik zou niet zonder poëzie kunne leven.

RUDY : Ik heb vroeger ook wel eens zo 'n paar gedichten gelezen.

JOS : Op school zeker. Ik dacht meer aan de moderne poëzie. *(Hij haalt een boek uit de boekenkast.)* Ik heb onlangs G.K. Van het Reve ontdekt. Een beetje laat zal je zeggen, maar ja, ik ben niet helemaal bij met de Noord-Nederlandse poëzie.

Luister: PARADIJS – Ik was een heel erg grote beer en toch heel lief.

God was een ezel en hield veel van mij.

En iedereen was erg gelukkig.

RUDY : Zo maf als een achterdeur.

JOS : *(Sluit het boek met een klap.)* Ga asjeblief weg.

RUDY : Maak ik je bang?

JOS : Nee, je verveelt me.

RUDY : Waarom? Daarstraks was je niet te houden, je lag er bijna voor op je knieën.

JOS : Dat was daarstraks.

RUDY : En nu?

JOS : Heb ik je horen... praten.

RUDY : Ah, en nu ben ik niet goed genoeg meer.

JOS : Zo kan je het zeggen. Je belemmert mijn... fantasie.

RUDY : Wat?

JOS : Ik moet er mij iets bij kunnen voorstellen.

RUDY : Wel, ik ben echt. Van vlees en bloed.

JOS : Ja, en je bent ook vreselijk banaal. *(Hij gaat naar de deur die naar het halletje leidt, Rudy verzet geen poot.)*

RUDY : “Laat mij hem vasthouden”, dat zei je. En toen ik hem liet zien zei je: “Waw, wat een paal”!

JOS : Nooit van heel mijn leven niet... heb ik “waw” gezegd. *(Hij probeert er waardig uit te zien. Hij slaagt er alleen in een uitermate pathetische indruk te maken.)*

RUDY : Ik heb je moeten tegenhouden! Je wou er al direct aan beginnen slabberen! Onder de neus van een agent in burger! Ik dacht: morgen staan we in de gazet wegens openbare zedenschennis. En dan komen we hier binnen en van dat moment krijg jij kapesones, niet te geloven. *(Hij imiteert Jos vrolijk)* “Zou je iets willen drinken?” “Soda heb ik niet in huis gehaald, dat was teveel moeite”, “Pro-vo-ceren”, “Lees je poëzie?” *(Hij kijkt welgemoed naar Jos.)* Luistert makker. Wij zijn er twee dezelfde. Van de verkeerde kant. Van 't sport. Homo-fie-len. Jeanetten enfin. Doe niet zo moeilijk. Trek je broek uit en laat ons wat plezier maken.

JOS : Wij zijn niet twee dezelfde. Ik ben anders, neem me niet kwalijk dat ik het zeg.

RUDY : Nee? Wat is het verschil?

JOS : Klasse.

RUDY : Wat?

JOS : Ik heb... klasse.

(Rudy lacht, laat zich achterovervallen in de sofa, kijkt naar Jos en haalt de schouders op. Stilte. Jos probeert een andere aanpak.)

Vroeger, in... de klas... werden wij soms heel hardhandig aangepakt.

(Rudy's belangstelling is gewekt. Hij komt traag overeind.)

Bij de minste ongehoorzaamheid kregen wij slaag. Een stevig pak rammel. *(Hij vertelt zonder Rudy aan te kijken.)* Wij waren alert en gehoorzaam als jonge honden.

RUDY : *(terloops)* Ah, dat moet je hebben.

JOS : Ik ben eens heel zwaar gestraft omdat ik een plaatje van een filmster uit een pakje kauwgom had.

RUDY : Moet ik je eens goed onder handen nemen?

JOS : Ik zat er naar te loeren onder de bank.

RUDY : Welke filmster?

JOS : Marlène Dietrich.

RUDY : In welke film? De "Blauwe engel" zeker?

JOS : Nee, als saloongirl in "Een cowboy sterft alleen".

RUDY : Met James Stewart?

JOS : *(verrast)* Ja. Heb jij die gezien?

RUDY : Vijf keer.

JOS : Maar die film is van lang voordat jij geboren bent.

RUDY : Ik zag hem in een oude buurtcinema. Ik kon er niet genoeg van krijgen. Een zweep, zegt je dat wat?

JOS : Ik zag hem vorig jaar weer op tv, maar dat was toch niet hetzelfde. Ik heb liever een leren riem.

RUDY : Heb je er een?

JOS : In de slaapkamer, in een lade. Je moet hem er traag uitnemen en traag rondzwaaien... Ik hou van het geluid dat dat maakt.

(Hij schaamt zich diep. Rudy absoluut niet. Stilte. Ze drinken allebei. Jos probeert een paar keer iets te zeggen maar kan de moed niet opbrengen. Tenslotte komt hij toch over de brug.)

Mag ik je spieren zien?

RUDY : Natuurlijk.

JOS : Doe eerst je jasje uit en dan je trui. Maar langzaam, langzaam.

(Rudy doet wat hem gevraagd wordt. Jos babbelt door en kan zijn ogen niet van hem afhouden.)

Die oude films... hadden iets dat ze nu mankeren. Panache! Neem nu een Dietrich! Zij deed alles in "Een cowboy sterft alleen", zingen, dansen, vechten, acteren, paardrijden, niets was haar teveel.

(Rudy trekt traag zijn trui uit.)

Oh! *(steeds meer opgewonden)* James Stewart speelde haar verloofde, nu ja, hij was niet echt haar verloofde maar – oh! Je hebt haar op je borst!

(Rudy staat voor hem in zijn broek en onderhemd en ziet er uit als een advertentie voor bodybuilding.)

Prachtig! Prachtig! James Stewart kan er niet tegen dat Dietrich make-up op haar gezicht doet en... *(Rudy loopt rond Jos.)* en... en... en...

RUDY : Zij houdt van hem maar hij niet van haar...

JOS : Ja, en...

RUDY : Dan sterft zij als ze probeert hem te redden van de bandieten...

JOS : In een gevecht in de saloon...

RUDY : En juist voor ze sterft...

JOS : ... probeert ze haar lipstick af te vegen...

RUDY : ... met de rug van haar hand.

JOS : Prachtig! Een prachtige scène. Je hebt prachtig haar op je borst.

RUDY : Dat zeggen ze allemaal.

JOS : Dat jij die film ook kent.

RUDY : Voor aan acteur is dat zo gek niet dat hij een oude film kent.

JOS : Het is toch een vreemd toeval dat... WAT?!... BEN JIJ ACTEUR?!

RUDY : Dat zei ik net.

JOS : Maar ik ook!

RUDY : Ja, dat weet ik.

JOS : Maar ik dacht dat jij... vrachtwagenchauffeur was!

RUDY : Is dat je type?

JOS : Ah ja. *(hij is diep ontgoocheld)* Ik had je nooit aangesproken als ik had geweten dat je een acteur was. Acteurs vervelen me. Ze kunnen over niets anders praten dan over theater. En zelfs dat kunnen ze niet behoorlijk. Ze hebben niets te vertellen. Ze zijn niet te verstaan. Van jou is ook geen woord te verstaan.

RUDY : Ik heb dictie en fonetica gevolgd, zo goed als iedereen. In de toneelafdeling van de muziekkadademie van Sint-Job-in-'t-Goor.

JOS : De toneelafdeling van de muziekkadademie van Sint-Job-in-'t-Goor? *(hij lacht overspannen)* Zeg dat het niet waar is.

RUDY : Een avond in de week en 's zondagsmorgens toneel, en op de ander avonden dictie en fonetica en bewegingsleer en voordracht. Allemaal van juffrouw De Clerck.

JOS : En zo ben je acteur geworden?

RUDY : Ik heb een stagekaart.

JOS : Hoe ben je daaraan gekomen?

RUDY : Ik heb in één seizoen twee stukken voor de jeugd gedaan, twee dagen gefigureerd in het jeugdfeuilleton en zes weken sketches gespeeld in een revue in Blankenberge. *(Jos gaat verbijsterd zitten.)* Ik heb jou vroeger eens zien spelen in ons dorp. Je was op reis met een komedie. Achteraf bekeken zal het wel niet veel zaaks geweest zijn, maar toen was ik er kapot van. En dan heb ik je nog een paar keer op tv gezien, maar dat gaat je niet goed af. Op tv lijkt je... ouderwets. Jij hebt iets... dat heel typisch van jou is. Ik herkende je meteen in het stempellokaal.

JOS : En ben je me van daar gevolgd naar...

RUDY : Naar die pisbak? Wel ja.

JOS : *(verontwaardigd)* Dat is het toppunt! Dat is bedrog!

RUDY : Waarom?

JOS : (*raast verder*) Ik heb er gloeiend de pest aan met andere acteurs naar bed te gaan. Het is... niet echt. Het is... incestueus. Ik heb je nog gevraagd of je met een vrachtwagen reed.

RUDY : Dat heb ik vroeger gedaan.

JOS : Dat kan zijn, maar nu niet meer.

RUDY : Gebruik je fantasie. Dank aan de methode van Stanislavski.

JOS : Maar begrijp je het dan niet? Ik weet alles van je nu. Ik zie je voor me met schmink op je gezicht, zenuwachtig, net voor je op moet... Inplaats van in een vuile overall, met zweet dat over je borst stroomt, terwijl je zware vaten op een tientonner gooit. Nee. Dit heeft geen zin. Je moet gewoon weggaan. Drink je glas leeg.

RUDY : (*drinkt zijn glas leeg*) Heb je nog iets te eten?

JOS : Nee.

RUDY : Ik heb honger.

JOS : Ik eet nooit thuis.

RUDY : Kan je mij een paar honderd frank lenen?

JOS : Ik leen nooit geld aan vreemden. (*Hij voelt weer wat vaste grond onder zijn voeten.*) Ik had me wat anders van je voorgesteld. Jij bent een onbenullig stuk acteur zonder werk – of liever: je noemt jezelf acteur – maar in feite ben je gewoon een hoer. Ik word misselijk van je.

RUDY : (*Heeft zich aangekleed en is op een ijskoude manier razend.*) Weet je waar ik misselijk van word? Van jouw pretentie. Van jouw schijnheiligheid. Ik heb geen werk, dat is waar, maar jij ook niet. Het enige verschil tussen ons is dat jouw ouders geld hadden en de mijne niet. Dat, en het feit dat jij maf bent. Ik, ik hou van seks. En seks, dat moet je nemen zoals het komt. Dat doe ik. Wil je een pak rammel krijgen voor we er aan beginnen? Okay. Wil je me in schoenen met hoge hakken en een beha? Okay, kan ook. En als je dat niet begrijpt zal je er nooit veel plezier aan beleven. Tot ziens. (*Hij wil weggaan.*)

JOS : Ik kan natuurlijk wel een paar honderd frank missen.

RUDY : (*heel gemakkelijk*) Merci.

JOS : Je moet mij excuseren. Ik wou niet...

RUDY : 't Is al goed.

(Jos haalt zijn portefeuille uit zijn zak. Hij puilt uit van het geld. Rudy kijkt er naar terwijl Jos er geld uit haalt.)

JOS : Ik hoop dat dat genoeg is.

RUDY : Dat is duizend frank.

JOS : Ik moet het niet terughebben.

RUDY : Steek dat geld weg. Je hebt geluk dat ik het ben. Dat is de tweede keer vanavond.

JOS : *(wat ongelovig)* Werden we echt gevolgd door een politieagent?

RUDY : Joe. Die vent met dat ruitjeshemd, dat was er een.

JOS : O... *(hij is ontgoocheld)* Was dat een politieagent?... Ik heb een uniform van een agent. Dat heb ik ge... geleend. Het is een kostuum uit een stuk waar ik in heb gestaan. Ik... ik hou van politieagenten.

RUDY : Hou jij van politieagenten? *(Jos knikt. Pauze. Als Rudy nu spreekt is het op een koude, autoritaire manier.)* Wat deed u in dat publiek toilet?

JOS : *(zenuwachtig)* Niets, agent.

RUDY : Kom hé, niet met mij hé. Bij ons moet je dat niet proberen hé vriend. Of heb je liever dat ik er de commissaris bij haal? Ja?

JOS : Neenee agent.

RUDY : *(dreigend)* Hij heeft zo zijn eigen manier om de mensen heel spraakzaam te maken. Niet zo 'n heel zachtzinnige manier. Waarom ging jij tien keer in een half uur pissen?

JOS : Ik had gedronken.

RUDY : Waar?

JOS : In het café.

RUDY : Welk café?

JOS : Dat op de hoek.

RUDY : Er is geen café daar op de hoek.

JOS : Een beetje verder in de straat.

RUDY : Welke straat? Schei maar uit met die komedie. Ik heb je langer dan een uur in 't oog gehouden. Je bent minstens een dozijn mannen gevolgd naar dat toilet.

JOS : *(stamelend)* Mannen?

RUDY : Camioneurs.

JOS : Ik weet niet waar u het over heeft.

RUDY : Bezwete camioneurs.

JOS : Ik wil met mijn advocaat spreken.

RUDY : En politiemannen. Jonge politiemannen.

JOS : Maar nee, ik... ontken...

RUDY : Jij gebruikte dat toilet voor... onzedige doeleinden.

JOS : Dat is niet waar.

RUDY : Ah – mijnheer weet het beter. Ik zit hier te liegen zeker? Ja? *(plotseling ontzettend grof, in dialect)* Luister, hé maat, moet ik er de commissaris bij halen of moet ik u zelf eerst wat biet op uwe smoel geven?

JOS : *(doodsbang)* Agent...

RUDY : Je kan het krijgen zoals je het hebben wilt.

(Hij slaat Jos – voorzichtig – op zijn gezicht. Jos probeert weg te lopen, gillend van de angst. Rudy licht hem een beentje en Jos rolt over de grond. Hij blijft liggen met zijn gezicht naar beneden. Rudy kan een glimlach niet onderdrukken.)

JOS : *(in extase)* Sla er op! Stamp er op!

RUDY : *(met één voet op Jos.)* Wat deed je in dat toilet?

JOS : Ik viel mensen lastig.

RUDY : Mensen?

JOS : Mannen. Camioneurs.

RUDY : En wie nog?

JOS : Politiemannen. Prachtige, geile, brutale politiemannen.

DOEK

Tweede scène

(Avond, een paar maanden later. De gordijnen zijn open en de kamer iets – maar niet veel – schoner. Jos zit op de sofa met een "brochure" in een hand en een glas in de andere. Rudy loopt rond. Jos drinkt zijn glas leeg tot op de bodem)

RUDY : Je drinkt teveel.

JOS : Wil je ook een glas?

RUDY : Joe.

JOS : *(schenkt twee glazen jenever uit.)* Ja. Ja. Ja. Men spreekt dat woord uit met een A.

RUDY : *(terwijl hij zijn glas aanneemt)* M'ci.

JOS : Je bent hopeloos. Zal ik je overhoren?

RUDY : Ja, van boven aan de bladzijde.

JOS : "Hoe maak je het, mijn waarde Ernest? Wat voert je naar de stad?"

RUDY : "Ik kom voor mijn plezier natuurlijk. Is er een andere reden waarom ik ergens heen zou gaan? Ik zie dat je eet, Algy, zoals gewoonlijk." *(Rudy's manier om de tekst te zeggen is niet goed. Hij doet te hard zijn best om "upper class" te klinken.)*

JOS : "Voor zover ik weet is het gebruikelijk in betere kringen om een lichte versnapering te nuttigen rond vijf uur. Waar ben jij geweest sedert vorige week dinsdag?"

RUDY : "Op het platteland."

JOS : "Wat doe je in 's hemelsnaam dààr?"

RUDY : "Als je in de stad bent amuseer je jezelf. Op het platteland amuseer je de anderen. Dat is uitermate vervelend." *(stilte)* Meer zeg ik niet.

JOS : Neem me niet kwalijk. "En wie zijn die mensen die je amuseert?"

RUDY : "Oh – buren, buren". Wat is er? Is er iets?

JOS : Neenee.

RUDY : Ik speel het slecht.

JOS : Het is niet dat je het slecht speelt... het is meer dat je er geen flauw benul van hebt wat het zou moeten zijn.

RUDY : De regisseur vindt mij niet slecht; zeker niet slechter dan de anderen.

JOS : Dat bewijst alleen maar dat die afgrijselijk zijn. Of dat hij er ook geen flauw benul van heeft. Ik ben natuurlijk blij dat ze jou die rol gegeven hebben maar... ik vraag me af of je hem had moeten aannemen.

RUDY : Het is een kans!

JOS : Maak je geen illusies. Je zal er niet op slag beroemd mee worden. Het zou al veel zijn als je er iets van kon leren... maar met mensen die nauwelijks beter zijn dan amateurs zie ik dat ook niet zitten. Trouwens, (*hij bekijkt Rudy*) het is onzin om jou in zo'n soort stuk te zetten. Je zal beeldig zijn in het kostuum, maar...

RUDY : ... ondertussen ben ik niet om aan te horen.

JOS : Je hebt de goede instelling niet, en daar gaat het om. Het "Belang van Ernst" is een gemaniëerde komedie, en dat brengt onervaren acteurs van de wijs. Ze beginnen gemaniëerd te doen, en dat slaat nergens op, want hoe gemaniëerd het stuk ook is, het gaat over echte mensen. Alles wat ze zeggen moet terloops klinken. Je moet naar zoiets gaan kijken in West End, in Londen. Dat kunnen de Engelsen zoals niemand anders. De figuren in die stukken lopen over van het zelfvertrouwen. Ze zijn er zich van bewust dat in hen het menselijk ras de perfectie heeft bereikt.

RUDY : Die hebben klasse.

JOS : Ja. Ze stralen ze uit, en dat is iets helemaal anders dan dat geaffecteerde gedoe van jou.

RUDY : Laat me nog eens proberen.

JOS : "Hoe maak je het, mijn waarde Ernest. Wat voert je naar de stad?"

RUDY : "Ik kom voor mijn plezier natuurlijk. Is er een andere reden waarom ik ergens heen zou gaan? Ik zie dat je eet, Algy, als gewoonlijk."

JOS : Blablabla... "Waar ben je geweest sedert vorige week dinsdag?"

RUDY : "Op het platteland."

JOS : "Wat doe je in 's hemelsnaam dààr?"

RUDY : "Als je in de stad bent amuseer je jezelf..."

JOS : (*verbaasd*) Goed zo.

RUDY : “Op het platteland amuseer je de anderen. Dat is uitermate vervelend.”

JOS : (*Terwijl hij de glazen nog eens vol schenkt.*) Weet je, lieve jongen, onder die ruwe bolster van jou zit een klein beetje stijlgevoel dat wanhopig worstelt om aan de oppervlakte te komen. Waarom heb je toch nooit een behoorlijke opleiding gevolgd, voor zover die dan al bestaat?

RUDY : Ik had geen geld. Ik moest gaan werken, want van thuis wilden ze mij niet subsidiëren.

JOS : (*begrijpend*) Ze wilden niet dat je acteur werd.

RUDY : Daar waren ze ook tegen. Maar ze waren en nog meer tegen dat ik de broer van mijn lief neukte. Ze hebben mij er uit gegooid.

JOS : (*enigszins geschrokken*) Zullen we doorgaan?

RUDY : We kunnen ook ergens een pint gaan drinken.

JOS : We hebben nog drank genoeg in huis.

RUDY : Waar blijf jij toch al dat geld vandaan halen? Je hebt in zes maanden niets meer gedaan.

JOS : Ik heb gewonnen met de lotto.

RUDY : Liegen kan je ook al niet. Hoe komt dat toch, dat ze jou nergens voor vragen?

JOS : Omdat ze mijn soort niet meer nodig hebben. Er was een tijd dat het er voor een acteur op aankwam techniek te hebben en allure. Ik heb het over heel lang geleden. Tegenwoordig moet je kritisch ingesteld zijn, en creatief. Dat komt er op neer dat je het publiek moet choqueren. Seks en politiek, en als het kan die twee samen. En in zaaltjes die niet groter zijn dan een serieuze kledkamer. Ik ben een voorhistorisch dier geloof ik. Een levend fossiel. Ik weet niet waar ik nog zou willen werken. Nee, dat is niet waar. Waar ik zou willen, vragen ze me niet. En waar ze me vragen wil ik niet.

RUDY : Je kan je ondertussen met mij bezig houden.

JOS : Ik kan je een en ander leren, ja.

RUDY : Dat weet ik. Waarom denk je dat ik hier blijf komen? (*hij grinnikt*) Ik gebruik je.

JOS : We gebruiken mekaar allemaal.

RUDY : Vind je het vervelend?